E*

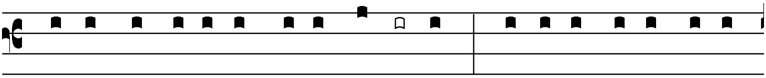

B E-ne-dic, á-nima mea, **Dó**mino, * Dómine Deus meus,

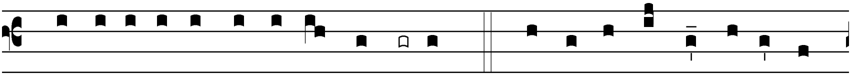

magni-fi-cátus es ve-*he***mén** - ter. ℟. Et re-no-vá-bis fá-ci-em

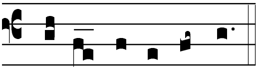

terræ al-le-lú-ia.

Confessiónem et decórem indu**ís**ti, *
amíctus lúmine sicut ves*ti***mén**to. ℟. Et renovábis.

Quam multiplicáta sunt ópera tua, **Dó**mine: *
impléta est terra creatú*ra* **tu**a. ℟. Et renovábis.

Revocábis spíritum eórum, et de**fí**cient, *
et in púlverem suum re*ve***rén**tur. ℟. Et renovábis.

Emíttes spíritum tuum, et crea**bún**tur, *
et renovábis fáci*em* **ter**re. ℟. Et renovábis.

Sit glória Dómini in **sǽ**culum; *
lætétur Dóminus in opéri*bus* **su**is. ℟. Et renovábis.

Iucúndum sit ei elóquium **me**um, *
ego vero delectábor *in* **Dó**mino. ℟. Et renovábis.

Žalm 104 (103), 1ab.24ac.29bc.30.31.34

Dobrořeč, má duše, Hospodinu! *
Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru vznešený! ℟. A tvář země obnovuješ.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine, *
země je plna tvého tvorstva. ℟. A tvář země obnovuješ, aleluja.

Odejmeš jejich ducha a hynou, *
a vracejí se do svého prachu. ℟. A tvář země obnovuješ, aleluja.

Vyšleš svého ducha a jsou stvořeni, *
a obnovuješ tvář země. ℟. A tvář země obnovuješ, aleluja.

Nechť Hospodinova sláva trvá na věky, *
ať se Hospodin těší ze svého díla! ℟. A tvář země obnovuješ, aleluja.

Ať je mu příjemná má výmluvnost, *
opravdu se budu radovat v Hospodinu. ℟. A tvář země obnovuješ, aleluja.